

Nr. 2

Våren 1969

1. årg

ORGAN FOR SKJERNØY FOLK UTE OG HJEMMEL

SKJERNØYSANGEN

Vi har forsøkt å sette opp notene til sangen, men vi kan ikke garantere riktigheten av disse. Men er det noen som har dem liggende, så ønsker vi dem tilsent,

Mens -Nord -havet bruser mot vest-li- ge vin -de og ha-vet slår
skum-men- de bøl - ger mot land der syd-ligst i Norge en d
I vil finde og der er mitt hjem, hvor min uvgge har stått-og der
har som barn jeg le-get, der tid-lig jeg lært-te å ro min båt på de bru-
sen-de bøl-ger som om-gav min fædre-ne ö. Min båt på de bru-sen-de
bøl-ger
som om ---gav min fædre-ne ö.

De kliprige fjælde skal også bevidne
de trofast har kjempet mod bølgernes magt.
Og tal med en olding av öens beboer
han kan deg fortelle om udstået dyst.
O, hør hvor han liflig forteller
om skibbrud og heltebedrift.
:/: Og mod han imprenter i gutten,
om at gjøre sig klar for en dyst :/:

Havet er utro, beboer ustadic,
kun skjælden men hører en fisker blev rig.
Og derfor han drager til fremmede kyster
og siger farvel du min fædrende ø.
O, når skal jeg atter dig skue,
du skjonne, du kliprige ø.
:/: Du skjuler de yndige daler,
for en fremmed, men ei dine børn :/:

Sangen er skrevet av Reimot Pedersen Dyrstad, bror til Martin og Chr. Pedersen, omkring år 1900. Men hvem har skrevet melodien? Vi ville sette pris på å få opplysninger om dette.

HVA FOLK MENER

Vi innrømmer villig at det var med en viss spenning vi imøte- så reaksjonen på vårt toltek. Vi tenkte nok at en ganske stor del ville være interessert, særlig de som bodde lengst borte. Forventningene var tilstede, men noe sikkert kunne vi selvfølgelig ikke vite. La oss da med en gang si at disse forventningene er blitt mer enn innfridd. Vi hadde regnet med et visst minimum av abbonenter for i det hele tatt å kunne fortsette; og dette minimum hadde vi satt til ca. 150. Og da dette antall er langt overskredet, føler vi oss forpliktet til å fortsette. Vi har opp til nå fått positive svar fra ca. 180 stk. og det synes vi er veldig bra.

Mange har skrevet en hyggelig liten hilsen på postgirotalangene. Vi tillater oss å gjengi noen av dem: Gratulærer med til-taket. Lykke til. - Til lykke med Skjernöyposten. Den var virkelig fornøyelig. - Det var som å være på øya. - Lykke til med godt og festlig føøslag. Nr. 1 ble lest fra første til siste linje. - Et serdeles flott foretagende. - Osv. Dette er

oppmuntrende, og spører oss til å gjøre vårt beste.

Vi sendte avisens bare til folk som er født eller oppvokst på Skjernöya. (Og vi har sikkert glemt noen her også). Vi regnet med at der muligens var noen hyttefolk som var interessert, men vi ville jo nødig virke på-trengende. Men selvsakt kan alle som ønsker det, få abonnement på bladet. Det er jo bare en fordel for oss. Så la oss bare få vite det, så skal den saken bli ordnet.

Også fra U.S.A. synes interessen å være stor, og der har vår medarbeider gjort en god jobb. Så vår lille avis synes å være spredt over alt hvor Skjernöy-folk holder til. Og det var også slik vi hadde håpet.

Vi er glade for de innlegg vi har fatt, men håper på mye mer. Alle har sikkert et eller annet å fortelle. La ikke språk eller det stilmessige skremme noen. Vi i redaksjonen føler det slik at fagkunnskap er ikke vårt største aktivum, men derimot interessen. Men det kan jo tenkes at vi får inn mer stoff enn vi kan overkomme i ett nr. Da må vi ganske enkelt la noe stå

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Alvik.

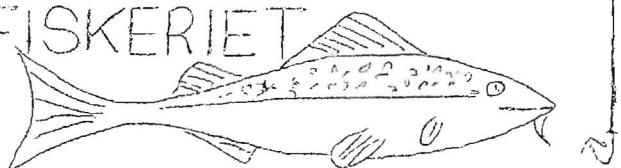
I redaksjonen:
Håkon Karlsen og Georg Dyrstad
Adr. 4515 Skjernøysund.

Postgirokonto: 4 25 36
Kontakt i U.S.A.
Frk. Theo. Pedersen
adr. 5000 Fieldston Rd.
N.Y. 10471 N.Y.
Abonnementspris pr. år, kr. 5,-
U.S.A. \$1.00.

over til neste gang. Og det forstår dere sikkert. Vi vil også gjerne ha en underskrift på det som kommer inn, uansett hva denne består i. Vil noen være anonymo er det i orden. Så alt som står usignert er for redaksjonens regning.

Omslagsbildet er blitt et smule forandret, (til det bedre håper vi) og dette vil da bli vårt ansikt utad intil videre. Avisen vil fortsatt bli stensiert, men målet må være å få den trykt. - Og så håper vi på fortsatt positiv reaksjon og velvilje fra alle kanter.

FISKERIET

Først vil mi seie noe om været i vinter. De har vært svært lide snø, bare så møe at ongan kunne renne på kjelke og spark, mens sjian måtte stå åver te neste vinter. De blei bare brøyte 2-3 gange på øya, og den snøen som kom, forsvant nest mæ ei gang.

Men vinteren har vært kald, mæ ei kolosal vind fra nord-ost til ost og opp i storm styrke. De har blåst 2-3 uge 'på tamp' mæ isane kald vind. Så et kort ophold mæ stille, og så 'på an-

ijen' mæ kuling og storm. De har just ikkje vært så mange kollegrader, men vinnen gjore at det blåste rett jennom marg og bein.

Så for fiskeran har de vært lide å jøre pl sjøen. Det har mest blitt mæ å dra trollgarnen om morran onner land, for så hjem å fyre i ovnen resten a dagen. Ja nå æ det mange som ikkje trenge å legge i ovnen heller lenger, da oljefyringa har jordt sitt store inntåg åsså her på øya.

Her æ blitt tatt ein heil del tåsk i trollgarnen, åsså etter jul å på ettermiddagen, men nå ser de ud som den har minka. Mæ lyr-å-seigarnen var her noe å få rett etter jul, men siden blei været heili umuli. Å nå som været æ blitt bra, ser de ud som både lyra å seien har dradd sin vei, sammen mæ tåskan.

Fangstene de siste daene har vært heilt elendie, men mi håbe at di bli ber nå vannet bli varmere.

Nå nermé de dæ jo tia da makrelen kommer. Ja, tenk, stekt makrel mæ sur flæde å rabarbrasoppe, nam-nam, de æ så tenna löbe i vann. Kan noen tenke sæ ber mad? Nå makrelen steiges i vært hus åver heile øya, ja da æ sommeren lige rondt jørne.

Der æ ingen som ska ud mæ drivgarn heifra i år, men noen fra øya har garn å ska være med sjøyter fra Søgne. Men når makrelen kommer nermere land, vil nok mange være mæ. Så får mi håbe at den stribete fisken, åsså i år vil gi fiskeran en god slant i poagen.

Laksefiske står åsså for döra. 1. mai kan de første laksegarnan settes. Å der bli sikkert garn både mæ Oddeknobben, Langeviga, kanskje Nodeviga, på begge sian av Vengelsholmen, Fiskådden mæ Ryvinga å sør i Færøy å Færöysnet, å kanskje andre steder åsså. Så laksen kan nok ikkje føle sæ trygg i år keller.

Ja dette va litt om fiske i de nye året. Så vil mi ønska at alle som ska ud å prøve fiske-lökka te sommeren, ikkje må komme tomhent hjem igjen.

PÅSKEN - 69

- 4 -

Det er første påskedag kl. 14,30. Vi har plassert oss på den høyeste topp på Dyrstadheia, utsikten er fenomenal. Havet ligger blikkstille på alle kanter - som et speil. - Folk ser en alle veier. Nøen sitter ved den stille havflaten, andre sitter og koser seg på de andre heiene. Ute i havet siger noen lasteskip stille forbi. Alt er så stille og fredelig - ikke en lyd å høre. Sola skinner fra en skyfri himmel, og lufta er så varm at en blir doven i bevegelsene. Denne dagen minner om sommeren som var. Nede på veien vrimler det av biler, og mange har parkert nede langs veikanten, hvor folk sitter og koser seg i den nydelige vårsola. Det er ikke godt å sitte inne en slik dag.

Tankene går tilbake denne uken. Mange har dratt til fjelds, særlig ungdommen. Så det er ikke mange igjen av den.

Det hender så mangt. Langfredag, som er en lang og tung dag, ble enda tyngre da budskapet kom om at disse to hadde flyttet fra oss. Det er Dora Dyrstad og Elevine Mortensen. De døde begge denne dagen. Dödsbudskap når oss ofte. Enda tyngre er det når det er folk som vi cr vant til å ongåes. Men godt er det å vite at de er flyttet hjem til Gud, hvor ingen sykdom og smerte skal være mer. Fred over deres minne.

Det var gledelig å smiles i kirken i dag, hvor det var nesten fylt med folk. Enda gledeligere var det å lytte til budskapet: Han er oppstanden! Vår bönn er at alle må få møte han som er oppstanden fra de døde, og at de må få sett hva denne oppstandelsen betyr for dem. Da vil det bli "Salige stund uten like," som vi fikk være ned å synge i dag.

Han lever, han lever ennu.
Han vandrer i seierens rike,
min sjel, hvorfor sørger da du?
Han er ikke lengre i graven,
hvor bleknet i döden han lå.
Jeg levende så ham i hagen,
og aldri så skjønn jeg ham så.

SMÅNYTT FRA ØYA

Veistrekningen Valvik - Dyrstad er nå under fullt arbeide. Det er et Vennesle-firma som har påtatt seg arbeidet, som ventes ferdig ved manedsskifte mai-juni. Samme firma er samtidig i gang med tapping av Valvik-myra. Veien vil på hele strekningen bli lagt ut i 6. meters bredder.

Skjernøyfolk har begynt å tenke på formen. I fjor ble det satt i gang et trin-kurs for kvinner. Og i år er det satt i gang ett kurs for kvinner og ett for nenn. Kursene foregår på skolehuset, og deltagérne er godt fornøyd med det. Kurset for kvinner ledes av frk. Liv Kolstad Mandal, og kursene for nenn av Per Fasseland, Mandal. Vi venter mange spreke Skjernøyfolk i nærmeste fremtid.

R/K "Ambasadör Bay" som har ligget trofast på sin post her ute siden nyttårsskifte, da den avløste R/K "Olav Ringdal jr." vil i manedsskifte april - mai forlate sin stasjon for oppussing og sommerturer. Den ventes igjen her til høsten. Det har vært stille ved stasjonen i vinter. Skøyta har for det neste holdt sin plåss ved brygga. Hvert manedsskifte har den gjerne ligget en uke som avlösning for værskip i Nordsjøen.

Skipper Koldevin Ellingsen har vært bosatt på øya i snart 4 år med hele sin familie. De bor i huset som Anna Eriksen eide.

Det er i år 3 konfirmanter. Det er Hilde Herstad, Farestad, Inger Lise Anensen, Dyrstad og Tom Erling Bentsen, Y. Farestad. De skal konfirmeres nå i mai, og vi ønsker dem velkommen i de voksnes rekke til de oppgaver som nådde vente der, til beste for øy og samfunn. Erling Jenssen var uheldig under vedhugging og hugget av seg den venstre tommelfinger. Den hang bare i ei skinnfile. Men vår gode lege Gulowsen fikk sydd den på igjen, og det ser ut til at han får beholde liv og förlighet i den.

HILSEN FRA NEW ORLEANS

Jeg fikk så lyst til å skrive en liten hilsen her fra New Orleans. Og la meg si med en gang at det var en veldig god ide med Skjernøyposten.

Ja, nå har vi alt vert fire måneder her på sjømannskirken. Vi reiste fra Norge 10. november med en 16,000 tonns bulkbåt, lastet ned cement for New York. Nå er jo ikke akkurat november den beste måneden å krysse Nord-Amerika på, og vi fikk da også føling med været, storm ned orkanbyger. Slingring og stamp-sjø i 14 dager, gav oss ikke akkurat mersmak. Men vi hadde det hyggelig ombord likevel, selv om vi var glade da vi stod på broa og så innseilingen til New York. Det er jo et kjendt parti med Frihetsstatuen og skyskaperne på Manhatten. Vi fikk ikke så mye tid i verdensbyen, fordi vi var en del forsinket på grunn av været. Vi var spent på om vi kom til å nå innvielsen av den nye sjømannskirken i New Orleans. Den skulle være 24. november. Etter et kort besök på "kjerka" i Brooklyn, bar det ut til Kennedy-flyplassen. Etter tre timer i luften, var vi fremme i New Orleans. Og for en nydelig kirke som ventet oss. En av de fineste som finnes, sier generalsekretær Ardal, og han har vel vert rundt på samtlige skulle jeg tro.

Kort etter vi kom bröt det ut streik på havna, ned det resultat at det ble en stille periode. Men nå er den for lengst over, og arbeidet i full gang. I skrivende stund er det mye over 30 båter i Mississippi. Det vil si at det blir mye arbeid, og ingen fritidsproblemer. Avstandene er jo så kolosale.

Nå er for lengst våren kommet. Tullipanene stod i sin skjønneste flor allerede i februar. Vi syntas det var litt rart med vår når det ingen vinter har vert. Men deilig også. I år har vi bare lest om de frosne fingrer og røde neser uten å ha hatt føling med det selv. Det kan forresten være surt her også. Og når det regner, bør en helst holde seg inne. Da er det som en skulle tro at himmelen sluser var åpne. Nå både glede og gruer vi oss til sommeren, og er spent på hvordan vi liker varmen. Det er jo et helt annet klima enn vi er vant til. Nå i mars har vi f. eks temperaturer som er fin sommer hjemme. Men luften er klar. I juni, juli og utover blir varmen mer intens, og luften fuktig og klam.

Det er knuske noen av dere som leser dette som har vert på den gamle "kjerka" her. Om den kan jeg fortelle at den er en saga blott. Den måtte vike plassen for svømmebasenget som skal komme. Dessuten var den så skrøpelig og forfallen at det var den eneste skjebne den kunne få.

For å fortelle litt mer om New Orleans, så ligger den i staten Louisiana, og er en myldrene by med trafikk, mos og jag døgnet rundt. Det er 1 million innbyggere og en stor prosent er negere. Midt i byen ligger Canal Street, som er Amerikas bredeste gate. Den er fin og imponerende, særlig om kvelden med alle lysreklamene. Franskbyen er den eldste bydelen. Og det er her mange av de utallige bårene er. Det er også et kunstnerkvarter, hvor malerne sitter på gatene og arbeider, og stiller ut sine nester-verk der. Det er veldig koselig der nede, med trange gater og nydelige haveganger, og med den berømte New Orleans jazzzen klingende over det hele.

Dette var en liten hilsen fra oss her på sjømannskirken. Vi liker oss, men øst - vest, - hjemme best.

Beste hilsen fra

Ingebjørg og Jostein Handal.

Virksomheten her vert nokså jevn hele vinteren. I slutten av januar var det en møteserie ved sekretären i sörl. kr. Ungdomsforening Jan M. Myrstad og reisesekr. Å. Leland fra Indremisjonen. Det var noen gilde stunder, og møtene var godt besøkt. Det var godt med sang til møtene, av både våre egen og av tilreisende krefter. Ellers har det vert flere kosekvelder, og vi har hatt faste bønnemøter og jevnt ned ungdomsmøter. I begynnelsen av mars var vi innbudt til fest på Nodeland i Greipstad, og mange møtte fram der. Så hadde vi festkveld 15. mars med dette motto: Din rikdom- Guds rikdom. Myrstad talte over Matt. 6, 19- 21, og vi hadde besök av sangkor fra Vanse på Lista. Bevertningen bestod av blötkake og kaffe. Til underholdning var det et "bystyremøte" hvor ordförer og en representant fra hvert parti møtte fram. Ken tro det var festlig. Det var møtt mye folk fram, og festen var vellykket.

Lördag 22 og söndag 23. mars var vi på week-end tur til Handeland i Åseral, hvor vi hadde leid et hus. Det var 34 stykker av oss som møtte fram. Været var alle tider og skiforet ypperlig. Söndagen hadde vi en lang tur innover heia. Det var veldig morro. Det ble en week-end som vi sent vil glemme.

Den 29. mars hadde ungdomsforening-en sin årlige utloddning. Vi er meget glade for å se folk støtte så godt opp om denne.

Kapellet var nesten fylt og det var ikke småpenger som kom inn. Det neste som noen gang er kommet inn på en utloddning her c. kr. 3.600,-

Vårfesten 12 april var åndsfylt og god. Alf Vinje talte åndsfylt og grep til oss om Jesu avskjedsord til Simon Peter.

Våren har kommet til øya vår, og sola har fått sluppet til. Nå har alt som lå dødt og trist gjennom vinteren fått nytt liv. Og snart blir alle spor etter vinteren skjult i det nye som spirer og gror. Fuglene er så glade, de synger dagen lang, og folk er også i et mye bedre humør.

Slik er det også med synden. Den setter også dype spor etter seg. Alt blir så grått og trist og fører stadig not kaldt og grufult mørke. Men det er underlig når det himmelske solskinne får skinne gjennom syndens skylag. Da forsvinner mørket og ny vekst begynner å gro. Og snart har det nye liv skjult alle flekker og spor.

Det er Jesus som er solskinnet, og han vil at hans lys skal skinne på alle mennesker. Han kom ned åg sonet synden for oss, og ved hans kors på Golgata bröt det himmelske solskinnet fram. Det er jubel i min sjel. Tenk dette gjorde han for deg og meg. Det er bare å ta i mot Jesus som din personlige frelser, da er du fri syndens last, og han kommer den aldri mer i hu. Da vil det himmelske lys nå deg, og du vil bli lykkelig som aldri för. Og Jesus vil före deg fra herlighet til herlighet.

Min synd er tilgivet,
ja helt slettet ut.

Derfor vil jeg synge
og prise min Gud.

Han glemmer min synd
der på Golgata höy.

Han glemmer min synd,
men erindrar neg.

VÅR

- 7 -

I SKJÆRRANE

Tedna er kommet. Med sitt muntre trii-mæ kløver den luften ned kjappe vingeslag. Bråsnur og stuper elegant i sjøen og henter opp en rek eller åde til frokost. Intet er mør årvisst enn tedna. Den bryr seg hverken om kulde eller varme, bare den har lys nok. Presis den 4. mai har vi den på Oddeboene og et par dager senere inne på skottfestepålene. Stærren, viba og tjeldens er vårens budbærere. Med dem kommer gjerne sydvesten, mildvær og tåke.

Vi rister nord-osten ut av kroppen og snuser inn den milde, om enn litt råkalde vårvinden. Men når vi åpner vinduet en morgen i mai, og hører tednas karakteristiske hilser - ja se da vet vi at det er vår. Vi tar motorbåten for å töffe ut til de ytterste holmene for å prøve rigla eller pilken. Det bruseb av glade måkeskrik som møter oss der, blandet med tjeldens te-by, te-by og stærrens kurring, er vel noo en øybor sent vil gleme.

Strandnellingen begynner å spire inne på holmene og er med å skape vårsteming, og inne på vår Ø er bjørkeknappene blitt lubne og lyse grønne. Jentene hopper paradis, og guttene kaster på stikka. Linerla tripper i de nyspadde åkrene, og de förste humlene summer i solsteiken. Det hviler en viss forventning over hele naturen. Det samme under gjentar seg år etter år. "Nytt liv av daude gror". Vi har fått opplevd det også i år her ute ved kysten. Der er vår- vår i skjærrane.

NYE ØYBOERE

Siden 1. januar er det født 4 barn og en familie har flyttet ut til øya. Gerd Solveig og Henry Abrahamsen Dyrstad fikk en gutt 7. februar. De hadde ei jente fra før. Ingrid og Åsmund Vinje, Dyrstad fikk ei jente 14. februar. Fra før hadde de to gutter og to jenter. Ruth og Herbert Gundersen, Ytre Farestad, fikk 8. mars en gutt. Disse har fra før en gutt og en jente. Marry og Torleif Tørressen fikk 8. mars en jente. Disse har fra før 2 gutter.

NYE . . .

Familien Knut Öyenskleiv med frue Solveig og ett barn flyttet inn i nytt hus like etter påske. Huset ligger rett ovenfor kapellet, og det er det 3. hus som er oppført der i løpet av 3 år. Hun kommer fra Mandal og han fra Konsmo, og de vil nå bli Skjernøyfolk. Vi ønsker dem velkommen til vår øy og håper at de vil trives her ute.

TO TRAGISKE HENDELSER PÅ EN UKE.

Tidlig mandag morgen den 10. februar brente huset til fyrmeister Sverre Johannessen ned til grunnen, og Johannessen selv omkom i flammene. Da folk og brannvesen kom til, var huset så omspent av flammer at det var umulig å komme til. Så ble en stående hjelpelös å se at flamme åt huset opp, uten å kunne gjøre det minste. Brannårsaken er ikke kjendt. Fyrmeister Johannessen ble 74 år gammel. Og vi føler et stort savn etter ham. Vi minnes hans gode humør, og han hadde alltid et godt ord å si til alle. Johannessen flyttet til øya da han gikk av med pensjon fra Ryvingen for 8-9 år siden. Da ble også huset hans bygget.

Men det var ikke den eneste triste hendelsen denne uka. Bare to dager etter, onsdag 12. ble Tønnes Emanuel Berge funnet død ved veien, til sin sønn Edgars hus. Han må ha falt, og ikke greidd å komme opp igjen. Da det blåste sterkt østvind med 12-14 kuldegrader, må Tønnes Emanuel ha frosset i hej ganske snart. Han ble 81 år gammel. Så det ble enda en kjent og kjær skikkelse som er borte fra oss.

Også Alma Knudsen, Rosnes døde i januar, etter et lengere sykelleie. Hun var øyas elste person og ble nær 89 år gammel. Til sammen er altså 5 stykker døde i år til denne tid.

Vi lyser fred over deres minne.

Balleik på Monevolla

- 8 -

I fjernsyn har det i den senere tid vært noen programmer der Fredrik W. Ilboe forteller om tiden fra sin barndom på Østlandet, særlig Fredrikstad. Det er fra tiden omkring århundreskiftet og ut over. Han er en mester til å fortelle, og har dessuten både film og andre hjelpemidler for å illustrere det han forteller om og viser fram.

Folk er som regel interessert i å høre om det som har vært i fortiden, og man kan lære mye av et slikt time. Den gang var folk nøy somme og måtte klare seg med lite. Jeg vil ikke gjøre noen sammenligning med i dag.

Når jeg skal fortelle om en sinn liten ting som ballslåing og leik, så har jeg ikke så mange gode hjelpe midler til illustrasjon som hr. Ilboe, så jeg får nöye meg med å fortelle i korte trekk om ballslåing på Monevolla.

Så vidt jeg vet, begynte den omkring århundreskiftet, eller kanskje litt over, og holdt på til en tid i årene etter. Den var i alle fall i full gang da jeg var barn. Monevolla er ei grasgrod sandsette på nord- østsiden av Skjernøya. Utenfor ligger Hegernes. Hvis ikke våren var for sein, begynte man gjerne til påske, og fortsatte sør- og helligdager utover våren og sommeren.

Her samledes folk utover ettermiddagen fra hele øya, menn og kvinner, ungdom og børn. Mange kom hjem fra påskeferie, mange fra Mandal, noen fra Kristiansand og enkelte fra Oslo og andre steder. Det var en opplevelse å være ned å slå ball på Monevolla, og leiken gikk med liv og lyst. Noen av kvinnene var også med å slo, men de var lettere å treff med ballen. Barna hadde gjerne et sted hvor de leikte for seg selv. De var hjelponne med å få ballen igjen når de voksne slo den på vannet, for der er sjø på begge sider.

Ungdommen var mest ivrig. Mange av de eldre fikk fyr på snøida og stod å så på en stund. Men så la en og annen pipa fra seg, og grep ballreet, men de var ikke så kvikke å løpe som de unge, og ble ofte stukket før de nådde mål, og gjorde at laget ble ute. Det syntes mange var leit, og derfor var de gjerne trege til å ta slag. Men de unge sa at det gjorde ingenting, og da ble de litt modigere. Noen av de største barna fikk også prøve, og de var gjerne heldigere.

Leiken varte gjerne et par timer. Da begynte noen å rusle på hjemveien. Andre fant på å leike f.eks. "Siste par ut", "tre mann i vinden" eller andre leikar. - Når sola kom ned i vest, ble det ofte kjølig å stå stille, og resten av de voksne og eldre ruslet også hjemover, mens pruten gikk livlig om løst og fast og "siste nytt". Og alle var venner og vel forlikte. De var enige om at de hadde hatt en hyggelig ettermiddag. Barn og ungdom gav seg gjerne til en stund litt lenger.

Den tid var det tradisjon å slå ball på Monevolla hvert år, gjerne fra påske og en tid utover. Det ble slutt som tradisjon for nokså mange år siden. Men det er en hyggelig tid å tenke på.

VI BEKLAGER!

G. B,

Der ble desverre en del som ikke fikk vårt 1. nr. Noen hadde vi glemt, andre har betalt, men ikke fått avisens. P.s.a. visse omstendigheter er det vanskelig å få

trykt opp flere eksemplarer. Vi hadde nok undervurdert interessen og bestilt for få. Vi beklager vår feil. Vi skal prøve å sørge for at det ikke gjentar seg.

BARNEFORENINGEN VÅR

En barneforening vi har på vårt sted,
hvor alle skolepiker er ned.
Der samles vi hver fjortende dag,
til arbeide for misjonens sak.

Se der sitter Björg, hun er flittig som få.
Hun kom inn så stille, hun gikk nesten på tå.

Så er det Gerd, hun broderer på sitt,
og allc må se så pent det er blitt.

Der er jo Allfild, hun smiler og nikker,
så hjelper hun Jorund, som sitter og strikker.

Inger Lise vær flittig, jeg sier til deg.
Sett nå ei nålen ned på snei.

Rita broderer, hun synger og spiller,
når hun ikke er her, ja da er det ille.

Venke en plass på divanen har fått.
Nå syr hun korssting så fint og så smått.

Hilde hun kjaser, fniser og ler.
Og så hun ned i mot duken sin ser.

Irene hun syr på en fin liten brikke.
Når den blir for "kjört", tar hun til å strikke.

Så er det Besty med våkent øye,
som ser etter barna, at alt blir gjort nøyne.

Så er det frem med brus og kaker,
på barneforeningen dette jo smaker.
De voksne har kaffe, det liker de best,
vi koser oss alle, just som på en fest.

Synøve hun løper så fort ut og inn,
alt sammen skal gjøres - blir gjordt som en vind.
Hun leser om Lille-Per som er så rør,
og nu er han reist på ferie ned far.

Sangboken vi så finner fram.
For nå må vi riktig synge en sang.
Vi bruker den stemmen som vi har fått,
så vil nok sngen gå veldig godt.

I andektsboken vi leser så,
om Jesus som døde for store og små.
Og hans barn vil vi alltid være,
og forsøke å leve til Herrens Åre.

T.T.